

Column 'Klacht' van Olga de la Fontaine uitzending 30 november 2017

Zo, ik heb een klacht ingediend. Bij de apotheek.

Nu heb ik gelukkig niet al te dure medicijnen, maar ik heb ze wel hard nodig, ze voorkomen dat ik een terugval krijg, een recidive, mooi gezegd, in een psychose. Verder heb ik mijn angststoornis ver onder controle. Ik ben op het moment psychiaterloos. Mijn huisarts schrijft mijn recepten uit, aan de hand van de gegevens die ik aan de assistente heb doorgegeven. Een daarvan is de paroxetine anhydraat.

Toen ik hier kwam wonen, kreeg ik van de apotheek de paroxetine sandoz. 'U heeft de verkeerde medicijnen besteld,' zei ik. 'Dit zijn precies dezelfde medicijnen,' zei de apothekersassistente, 'alleen met een ander hulpstofje.' Ik wil nooit moeilijk doen, en als ze dat zegt dan zal het wel zo zijn. Zij is tenslotte de specialist, toch?

Na een paar dagen werd ik angstig. Ik weet het nog goed, ik stond op de pont en ineens benauwde mij zoals vroeger de mensenmassa. Meteen werd ik teruggeworpen naar de tijd waarin ik wekelijks wel drie angstaanvallen had die alleen te bestrijden waren met oxazepam. Oxazepam zit daarom standaard in al mijn tassen, zo bang ben ik nog steeds om een angstaanval te krijgen. Ik slikte 5 mg op de pont. Pas een dag later snapte ik het. Terug ging ik naar de apotheek en vertelde dat ik de paroxetine anhydraat wilde.

Ik moest er een dag op wachten, het moest besteld worden. Ik slikte de pillen en de angst sloop snel weg, zoals zij gekomen was. Het overkomt me denk ik zo'n twee keer per jaar dat ze me de verkeerde medicijnen meegeven. Het staat op het recept: Paroxetine ANHYDRAAT. Maar dan heb je zo'n bijdehante assistente die vindt dat ik net zo goed die andere kan slikken. Ik weet niet waarom. Ik vermoed ernstig dat ze gewoonweg meer verdienen op het medicijn.

Ik herinner me nu ook dat me hetzelfde is overkomen toen ik van het merk Leponex overging naar clozapine. Hetzelfde medicijn, met een ander hulpstofje. Dat is meer dan vijf en twintig jaar geleden. Toen was ik zwaar herstellende van mijn tweede psychose en voelde me erg slecht. Ik was in de opbouwfase en dacht dat het er allemaal bij hoorde, bij mijn diagnose. Nu weet ik dat ik erg heb geleden onder de merkwisseling van de medicijnen.

Gisteren was het dus opnieuw raak: ik kreeg niet het medicijn zoals ze was besteld. Ik zei er wat van. De assistente zei niet: 'Sorry, dan hebben wij ze verkeerd besteld,' nee, ze zei: 'Het is hetzelfde medicijn, alleen met een ander hulpstofje.' 'Ik wil een klacht indienen,' vertelde ik haar. 'Dit overkomt me te vaak.' Ze kleurde rood en overhandigde me een A viertje. Kennelijk hebben ze geen klachtenformulieren.

Ik ben blijkbaar zeer gevoelig voor medicijnen, en ik ben daar zeker niet de enige in. Maar mensen die aan het begin staan van hun medicijngeschiedenis, weten het niet. Dat ze zich bijzonder slecht kunnen voelen door allerlei bijwerkingen van de medicijnen. En dat er andere medicijnen zijn die ze kunnen proberen. Het kan soms jaren duren voor je goed bent in gesteld. Jaren waarin vaak stil geleden wordt. Natuurlijk moet er veel meer voorlichting komen, maar de psychiater die de pillen voorschrijft, heeft maar een kwartier de tijd voor je.

Naschrift: Ik werd gebeld door de apotheker, die zijn excuses aanbood, en me wilde doen geloven dat het een fout was van de apothekersassistente. En niet, maar dat zei hij niet, dat hij meer verdient aan het andere medicijn. Sorry, maar ik geloof er helemaal niks van...